

U 19/2017 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om skyddet av privatliv och personuppgifter vid elektronisk kommunikation och upphävande av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 10 januari 2017 till Europaparlamentets och rådets förordning om skyddet av privatliv och personuppgifter vid elektronisk kommunikation och upphävande av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation (2002/58/EG).

Helsingfors den 16 februari 2017

Kommunikationsminister Anne Berner

Överinspektör Johanna Tuohino

KOMMUNIKATIONSMINISTERIET

PROMEMORIA

EU/2017/0457

9.2.2017

KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM SKYDDET AV PRIVATLIV OCH PERSONUPPGIFTER VID ELEKTRONISK KOMMUNIKATION OCH UPPHÄVANDE AV DIREKTIVET OM INTEGRITET OCH ELEKTRONISK KOMMUNIKATION 2002/58/EG

1 Bakgrund och syfte

Kommissionen lade den 10 januari 2017 fram sitt förslag till översyn av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation 2002/58/EG (*COM 2017/010*). Enligt förslaget ska direktivet om integritet och elektronisk kommunikation upphävas och integriteten vid elektronisk kommunikation i fortsättningen regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning om skyddet av integritet och personuppgifter vid elektronisk kommunikation, som kompletterar den allmänna dataskyddsförordningen.

Syftet med kommissionens förslag är att skydda den konfidentialitet vid kommunikation som garanteras i artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och utvidga principerna om konfidentialitet vid elektronisk kommunikation så att de gäller all elektronisk kommunikation. Detta innebär att regleringen kommer att omfatta förutom traditionell telekommunikation även bl.a. kommunikation via applikationer för snabbmeddelanden och kommunikation via sociala medier. Enligt förslaget ska direktivet om integritet och elektronisk kommunikation ses över så att det motsvarar dagens behov och så att dataskyddet vid elektronisk kommunikation överensstämmer med och kompletterar de allmänna bestämmelserna om dataskydd. Vidare ska förslaget säkerställa det fria flödet av information vid elektronisk kommunikation inom unionen.

2 Förslagets huvudsakliga innehåll

Kommissionen har som ersättande lagstiftningsinstrument för direktivet om integritet och elektronisk kommunikation valt Europaparlamentets och rådets förordning, som är direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Enligt förslaget ska regleringen av integritet vid elektronisk kommunikation harmoniseras med den allmänna dataskyddsförordningen och direktivförslaget om det europeiska regelverket för elektronisk kommunikation, som håller på att ses över. Detta innebär bl.a. att regleringen utvidgas till att gälla alla leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster. Regleringen ska alltså omfatta också kommunikationstjänster och kommunikationsprogram som används över internet, såsom snabbmeddelandeprogram och kommunikationstjänster i sociala medier (s.k. "over the top" eller OTT-tjänster). Det föreslås att det regionala tillämpningsområdet förtydligas så att förordningen tillämpas på tillhandahållandet av tjänster till användare, användningen av tjänster och skyddet av uppgifter i användarens terminalutrustning inom unionen. Enligt det gällande direktivet tillämpas regleringen på "behandling av personuppgifter i samband med att allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster tillhandahålls i allmänna kommunikationsnät inom gemenskapen, inbegripet allmänna kommunikationsnät som stöder datainsamling och identifikationsutrustning".

Skydd av elektronisk kommunikation och lagring av information i terminalutrustning

Enligt kommissionens förslag är uppgifterna vid elektronisk kommunikation konfidentiella. Det innebär att inhämtning av sådana uppgifter, t.ex. avlyssning, lagring, övervakning och andra metoder för avlyssning, kontroll eller behandling av uppgifterna, är förbjuden i alla andra fall förutom för de syften som är tillåtna enligt utkastet till förordning. Med uppgifter vid elektronisk kommunikation avses den elektroniska kommunikationens innehåll och metadata. Med det senare begreppet avses enligt förslaget uppgifter som behandlas för att förmedla, dela och utbyta kommunikationsinnehåll, inklusive bl.a. uppgifter om kommunikationens källa och objekt samt terminalutrustningens läge.

I enlighet med kommissionens förslag kan leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät behandla uppgifter vid elektronisk kommunikation för att förmedla kommunikationsinnehåll och garantera säkerheten i de elektroniska kommunikationstjänsterna och kommunikationsnäten. Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster kan behandla kommunikationsmetadata för uppfyllande av kvalitetskrav, fakturering och debiteringar, spårning av bedräglig eller sviklig användning av kommunikationstjänster eller ett abonnemang eller med användarens samtycke. Leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster kan behandla kommunikationsinnehåll endast med användarens samtycke för att tillhandahålla en tjänst som användaren valt eller för ett förhandsbestämt ändamål, om det är nödvändigt för tillhandahållandet av tjänsten eller fullgörandet av ändamålet i fråga. Detta gör det möjligt att tillhandahålla exempelvis sådana tjänster som inkluderar genomgång av e-post för att gallra bort icke-önskade meddelanden. Förslaget ger regleringen en mer allmän struktur och utnyttjar mer teknologineutrala definitioner av uppgifter vid elektronisk kommunikation jämfört med den gällande trafiktypsspecifika regleringen. Dessutom ska definitionerna vara harmoniserade med definitionerna i den allmänna dataskyddsförordningen och regelverket för elektronisk kommunikation, som håller på att ses över.

Enligt förslaget kan en leverantör av kommunikationstjänster med användarens samtycke behandla uppgifter vid elektronisk kommunikation på de villkor som anges i den allmänna dataskyddsförordningen. Detta gör det möjligt att tillhandahålla nya tjänster i sådana fall där användaren ger sitt samtycke till att hans eller hennes uppgifter behandlas för tillhandahållande av tjänster i situationer där det annars är förbjudet. Enligt förslaget ska samtycket kunna återkallas när som helst, och användaren ska regelbundet påminnas om möjligheten att återkalla samtycket.

Insamling av uppgifter i användarens terminalutrustning och utnyttjande av utrustningens behandlings- och lagringsegenskaper (användningen av cookies) ska enligt förslaget i regel vara förbjudet för andra än användaren. Uppgifter kan samlas in och utnyttjas med användarens samtycke i syfte att förmedla kommunikationsinnehåll, mäta antalet besökare på webbplatsen eller tillhandahålla informationssamhällets tjänster. I samband med inhämtandet av användarens samtycke kan standardiserade koder utnyttjas för att informera användaren om uppgiftsinsamlingen.

Enligt förslaget till förordning ska det dessutom i inställningarna i programmen för elektronisk kommunikation vara möjligt att förhindra insamling av uppgifter och utnyttjande av utrustningens behandlings- och lagringsegenskaper. Användaren ska godkänna integritetsinställningarna innan programinstalleringen slutförs. Detta utvidgar regleringen så att den till nämnda delar är förpliktande för leverantörer av program för elektronisk kommunikation.

Begränsningar

Enligt kommissionens förslag ska det alltså vara möjligt för medlemsstaterna att på nationell nivå fastställa begränsningar för skyldigheterna och rättigheterna när det gäller att skydda elektronisk kommunikation i syfte att trygga ett allmänt intresse. Med allmänt intresse avses bl.a. nationell säkerhet, allmän säkerhet samt förhindrande, undersökning och avslöjande av brott. Dessa begränsningar ska respektera de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna och vara nödvändiga, ändamålsenliga och förenliga med proportionalitetsprincipen. Unionens domstol har preciserat dessa förutsättningar i sin dom 21.12.2016 i målet *Tele2 Sverige och Watson*.

Leverantörerna av elektroniska kommunikationstjänster ska ta i bruk interna förfaranden för behandling av begäran om uppgifter och på begäran erbjuda tillsynsmyndigheterna information om dessa förfaranden och begäranden.

Användarnas rättigheter att kontrollera den elektroniska kommunikationen

Bestämmelserna om elektronisk direktmarknadsföring ska enligt förslaget göras mer teknologineutrala så att de i regel gäller all elektronisk kommunikation. Enligt det gällande direktivet gäller bestämmelserna om elektronisk direktmarknadsföring i regel vissa bestämda marknadsföringssätt (automatiska samtal, e-post). I förslaget konstateras att fysiska eller juridiska personer kan bedriva elektronisk direktmarknadsföring med stöd av marknadsföringsobjektets samtycke.

Vidare föreslås det att fysiska och juridiska personer som utför elektroniska direktmarknadsföringssamtal ska ge information om den förbindelse via vilken de kan kontaktas eller använda ett prefix genom vilket marknadsföringssamtalen kan identifieras. Enligt förslaget kan elektronisk direktmarknadsföring i regel riktas till användare som har gett sitt samtycke till detta, men medlemsstaterna kan bestämma att direktmarknadsföringssamtal kan riktas till användare som inte har förbjudit sådana samtal. En motsvarande handlingsfrihet ingår också i de gällande bestämmelserna.

Kommissionen föreslår att det ska utfärdas bestämmelser om möjligheterna att begränsa samtal från okända nummer och möjligheten att begränsa avslöjandet av ens eget nummer. Kommissionens förslag preciserar användarens rättigheter att kontrollera avslöjandet av identifikationsuppgifter och begränsa mottagningen av samtal från okända nummer jämfört med de tidigare bestämmelserna. Enligt förslaget är det möjligt att i fråga om dessa rättigheter fastställa nationella begränsningar när det gäller nödtjänster och störningssamtal.

Vidare föreslår kommissionen att regleringen av telefonkatalogstjänster ska fortsätta.

Säkerhet

Leverantörerna av elektroniska kommunikationstjänster ska informera användarna om säkerhetsrisker som är förknippade med näten och tjänsterna, och om leverantören inte åtgärdar dessa risker ska användarna också informeras om möjligheterna att rätta till situationen.

Myndighetstillsyn och sanktioner

Enligt förslaget ska medlemsstaterna anordna myndighetstillsynen så att efterlevnaden av förordningen om integritet och elektronisk kommunikation övervakas av samma myndighet som övervakar efterlevnaden av den allmänna dataskyddsförordningen. Det föreslås att Europeiska dataskyddsstyrelsen ska säkerställa en enhetlig tolkning av förordningen.

På ändringssökande tillämpas enligt kommissionens förslag de bestämmelser om ändringssökande som finns i den allmänna dataskyddsförordningen. Enligt förslaget kan användarna kräva skadestånd med anledning av skador som föranletts av brott mot skyldigheter direkt med stöd av den föreslagna förordningen. Det föreslås att underlåtelse att följa de skyldigheter som fastställts för tjänsteleverantörerna dessutom kan leda till administrativa böter på högst 20 miljoner euro eller ett vite på fyra procent av företagets globala omsättning (bl.a. för överträdelse av bestämmelserna om uppgifternas konfidentialitet vid elektronisk kommunikation). Överträdelse av de skyldigheter som gäller programleverantörer och vissa andra skyldigheter kan leda till böter på högst 10 miljoner euro eller ett vite på två procent av företagets globala omsättning. Jämfört med nuläget ändras regleringen så att det nationella spelrummet blir snävare, men medlemsstaterna kan alltså i sin lagstiftning fastställa sanktioner för de överträdelser som inte leder till böter direkt med stöd av förordningen. Därtill blir tröskeln för föreläggande av administrativa böter lägre och böternas storlek binds till storleken på tjänsteleverantörens omsättning, vilket kan leda till att böterna blir större i framtiden.

Delegerad lagstiftningsbefogenhet och kommissionens åtgärder för genomförande

Enligt förslaget kan kommissionen utfärda delegerade bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i de standardiserade koderna om användningen av cookies och om de förfaranden som gäller koderna. Vidare kan kommissionen vidta åtgärder för genomförande i syfte att definiera de koder som ska användas i samband med direktmarknadsföringssamtal. Dessa befogenheter är nya i förhållande till den gällande regleringen, och de hänför sig till sådana åtgärder som för tillfället inte regleras.

3 Rättslig grund för förslagen och förhållande till subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Som rättslig grund för förordningen föreslår kommissionen artikel 16, om var och ens rätt till personuppgiftsskydd, och artikel 114, om tillnärmning av lagstiftningen inom unionen, i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Enligt artikel 16 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har var och en rätt till skydd för personuppgifter. De uppgifter vid elektronisk kommunikation som regleras genom kommissionens förslag till förordning, dvs. metadata och den elektroniska kommunikationens innehåll, innehåller vanligtvis personuppgifter.

På grundval av artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska Europaparlamentet och rådet vidta åtgärder som hänför sig till den inre marknadens upprättande eller funktion i syfte att tillnärma medlemsstaternas lagar och andra författningar. Enligt kommissionens förslag är målet att uppnå en inre marknad för elektronisk kommunikation och säkerställa dess funktion.

Förslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning i enlighet med artikel 294 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Behovet av en reglering på unionsnivå bedömdes redan i samband med utfärdandet av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation. Elektronisk kommunikation sträcker sig över statsgränserna, och därför kan inte problemen lösas enbart genom nationella åtgärder. För att den digitala inre marknaden ska fungera förutsätts att regleringen säkerställer en neutral operationsmiljö för alla aktörer inom sektorn för elektronisk kommunikation.

Kommissionens förslag att koncentrera myndighetstillsynen till en och samma myndighet eller myndigheter påverkar medlemsstaternas möjligheter att bestämma hur myndighetstillsynen ska organiseras.

4 Förslagets förhållande till de skyldigheter som följer av de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna och till grundlagen

Enligt kommissionen är syftet med förslaget att uppfylla den konfidentialitet vid kommunikation som avses i artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, vilken motsvarar artikel 8.1 i Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter. Enligt artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna har var och en rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer. Målet är att främja och stärka tillgodoseendet av de grundläggande fri- och rättigheterna och i synnerhet rätten till respekt för privat- och familjelivet, kommunikationens konfidentialitet och skyddet av personuppgifter inom elektronisk kommunikation. Ett effektivt skydd av kommunikationens konfidentialitet främjar också ett effektivt tillgodoseende av yttrande- och informationsfriheten.

Skyddet för privatlivet och hemligheten i fråga om förtroliga meddelanden garanteras också i 10 § i Finlands grundlag. Denna grundläggande rättighet förutsätter att staten avstår från att kränka medborgarnas privatliv, men samtidigt ska den vidta aktiva åtgärder för att skydda deras privatliv mot kränkningar från andra individer. I det aktuella förslaget föreskrivs om aktiva åtgärder för skydd av integritet och kommunikation samt om förutsättningarna för att dessa rättigheter ska kunna begränsas på grundval av ett allmänt intresse.

Elektronisk kommunikation kan även inbegripa uppgifter som med stöd av EU:s allmänna dataskyddsförordning ska definieras som personuppgifter. Till denna del kompletterar kommissionens förslag EU:s allmänna dataskyddsförordning, som föreskriver om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter. Syftet med kommissionens förslag är att stärka nivån på skyddet av personuppgifter i anslutning till elektronisk kommunikation och säkerställa en konsekvent och rättssäker unionslagstiftning när det gäller dataskydd.

I artikel 8.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna garanteras var och en rätt till personuppgiftsskydd. Även om artikel 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna inte har någon direkt motsvarighet i Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter har den i rättspraxisen vid domstolen för de mänskliga rättigheterna tolkats i samband med artikel 8 i konventionen om mänskliga rättigheter. I 10 § 1 mom. i Finlands grundlag konstateras att närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag.

5 Förslagets konsekvenser

Konsekvenser för EU:s budget

Förslaget har inga konsekvenser för EU:s budget.

Konsekvenser för statsbudgeten

Förslaget att koncentrera myndighetstillsynen av det allmänna dataskyddet och integriteten vid elektronisk kommunikation till en och samma myndighet i den form som kommissionen föreslår förutsätter att de berörda myndigheternas, dvs. Kommunikationsverkets och dataombudsmannens, tillsynsuppgifter omorganiseras och därmed att anslagen i anslutning till deras verksamhet omprövas.

Förslaget har inga andra konsekvenser för statsbudgeten.

Konsekvenser för den nationella lagstiftningen

Europaparlamentets och rådets förordning är direkt tillämplig rätt i medlemsstaterna i unionen. En ändring av regleringsinstrumentet till förordning ska förutsätta dock i nuläget att den nationella lagstiftningen som bygger på direktivet om integritet och elektronisk kommunikation upphävs. Direktivet har genomförts på nationell nivå genom informationssamhällsbalken (särskilt avdelning VI).

Regleringens utvidgade tillämpningsområde påverkar den nationella lagstiftningen. I Finland tillämpas bestämmelserna i informationssamhällsbalken emellertid redan i nuläget delvis på kommunikationsförmedlare. Ändringen överensstämmer således med utvecklingen av den nationella lagstiftningen. Kommissionens förslag om organiseringen av myndighetstillsynen påverkar Kommunikationsverkets och dataombudsmannens uppgifter, vilket innebär att bestämmelserna om dessa myndigheters uppgifter måste ändras.

Övriga konsekvenser

Kommissionens förslag om sanktioner ändrar nuläget i det avseendet att tröskeln för föreläggande av böter i dataskyddsfrågor när det gäller elektronisk kommunikation blir lägre i framtiden och sanktionerna dimensioneras direkt enligt omsättningens storlek, vilket innebär att de kan bli större än vad de är i dag.

6 Ålands behörighet

Enligt 27 § 40 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har riket lagstiftningsbehörighet i frågor som gäller televerksamhet.

7 Behandling av förslaget i Finland och i Europeiska unionen

Finland har senast bildat sin ståndpunkt om revideringen av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation i samband med strategin för den digitala inre marknaden sommaren 2016 (E 55/2016 rd).

Förslaget och U-skrivelsen om det har behandlats på nationell nivå vid EU:s beredningssektioner (sektionen för kommunikation och sektionen för rättsliga och inrikes frågor) 31.1.2017-7.2.2017. I beredningen har deltagit förutom ministerier och centrala ämbetsverk även intresseorganisationer och representanter för intressentgrupper.

Behandlingen av förslaget i rådets arbetsgrupp för telekommunikation och informationssamhället inleds under våren 2017. Den egentliga behandlingen inleds 20.2.2017, då en konsekvensanalys av förslaget ska behandlas.

8 Statsrådets ståndpunkt

Förslagets syfte och utgångsläge

Statsrådet anser att den föreslagna förordningens syfte och utgångsläge är motiverade, eftersom de stöder tillgodoseendet av de grundläggande rättigheterna, uppbyggandet av en pålitlig digital tillväxtmiljö i enlighet med regeringsprogrammet och den nationella datasäkerhetsstrategi som hör till åtgärderna i regeringsprogrammet samt målet att åstadkomma en smidigare reglering.

Statsrådet understöder en översyn av direktivet om integritet och elektronisk kommunikation och en sektoriell speciallagstiftning. Det är nödvändigt att se över direktivet om integritet och elektronisk kommunikation, eftersom utvecklingen i omvärlden och kommunikationstjänsternas utveckling förutsätter att lagstiftningen uppdateras. En sektoriell specialreglering är motiverad till den del det inte är möjligt att med en allmän lagstiftning om personuppgifter och det europeiska regelverket om elektronisk kommunikation i tillräcklig grad säkerställa kommunikationens konfidentialitet, integritetsskyddet och datasäkerheten. Det är nödvändigt att trygga användarnas förmåga att lita på att dessa rättigheter tillgodoses även vid utnyttjandet av nya typer av tjänster inom den digitala miljön, såsom sakernas internet. Under beredningen ska det säkerställas att regleringen inte orsakar oskäligen fördröjningar i utvecklingen av en digital tillväxtmiljö och digitala tjänster.

Kommissionens förslag till en direkt tillämplig förordning förbättrar en enhetlig tillämpning och tolkning av regleringen inom unionen och minskar därmed den administrativa bördan framför allt för företag med internationell verksamhet. Elektronisk kommunikation överskrider medlemsstaternas gränser, och därför förbättrar en enhetlig tillämpning företagens verksamhetsförutsättningar. Det är viktigt att förhållandet mellan regleringen av integriteten vid elektronisk kommunikation och de allmänna bestämmelserna om dataskydd och det europeiska regelverket för elektronisk kommunikation klargörs så att regleringsmiljön kan främjas som en enhetlig helhet. Vidare är det viktigt att jämlika verksamhetsförutsättningar skapas för företag som tillhandahåller konkurrerande tjänster genom att regleringen utvidgas till att omfatta även kommunikationstjänster som tillhandahålls över internet ("over the top", dvs. OTT-tjänster).

Skydd av elektronisk kommunikation

Statsrådet anser det vara bra att den teknologineutrala och allmänna karaktären av bestämmelserna om integritet vid elektronisk kommunikation främjas i enlighet med datasäkerhetsstrategin och målen att åstadkomma en smidigare reglering. Behovet att skydda integriteten och den elektroniska kommunikationen gäller på lika villkor alla tjänster med vilka fysiska och juridiska personer kan kommunicera på elektronisk väg. Det är viktigt att tjänsteleverantörerna vidtar åtgärder som står i proportion till riskerna för att trygga en säker och konfidentiell elektronisk kommunikation. Detta förutsätter att hela regelverket om dataskyddet och datasäkerheten vid elektronisk kommunikation, inklusive den allmänna dataskyddsförordningen och revideringen av bestämmelserna om elektronisk kommunikation, är harmonisk och enhetlig. Statsrådet anser det vara viktigt att man i förhandlingarna om kommissionens förslag strävar efter säkerställa att bestämmelserna om integritet vid elektronisk kommunikation överensstämmer med det europeiska regelverket för elektronisk kommunikation, som håller på att ses över.

Statsrådet anser det vara viktigt att användaren genom sitt samtycke kan kontrollera behandlingen och utnyttjandet av uppgifter vid elektronisk kommunikation. Detta gör det möjligt att utveckla nya tjänster och affärsverksamheter och det främjar också ett ansvarsfullt utnyttjande av uppgifterna i affärsverksamhet på det sätt som bäst tjänar individen. Det är också viktigt att användaren har en reell möjlighet att återkalla sitt samtycke till att uppgifterna behandlas.

En användarorienterad reglering när det gäller uppgifterna i terminalutrustningen och utrustningens behandlings- och lagringsegenskaper (dvs. användning av cookies) är ett bra förslag, eftersom det ökar transparensen i behandlingen av uppgifterna i och med att användaren informeras om behandlingens syfte och möjligheten att återkalla samtycket till behandlingen. Statsrådet understöder förslaget att utvidga bestämmelserna så att de också gäller leverantörer av elektroniska kommunikationsprogram och inställningarna i sådana program, eftersom det i enlighet med målen för datasäkerhetsstrategin främjar den inbyggda datasäkerheten och stär-

ker användarens möjligheter att bestämma om behandlingen av sina uppgifter utan att orsaka en oskälig börda på de företag som tillhandahåller programmen. Det gäller dock att fästa vikt vid detaljernas proportionalitet så att regleringen inte försvårar uppfyllandet av målsättningarna när det gäller att utveckla en tillväxtmiljö för digital affärsverksamhet. I fråga om inbyggd datasäkerhet ska också motsvarande bestämmelser i den allmänna dataskyddsförordningen beaktas.

Statsrådet anser det vara viktigt att man på alla vis ser till att rättigheterna för dem som använder tjänsterna, såsom integritetsskyddet och skyddet av konfidentiella meddelanden, bevaras i de elektroniska tjänsterna och i nätmiljön. Tillgodoseendet av de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna enligt Europeiska konventionen om mänskliga rättigheter, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och Finlands grundlag ska tryggas när det föreskrivs om möjligheten att avvika från integritetsskyddet eller kommunikationens konfidentialitet i syfte att trygga ett allmänt intresse.

Rätt att kontrollera den elektroniska kommunikationen

Statsrådet anser det vara motiverat att användarnas rättigheter att skydda sig mot icke-önskade marknadsföringsmeddelanden stärks och förtydligas. Statsrådet understöder också förslaget att förbättra transparensen i elektronisk direktmarknadsföring för användarna och göra bestämmelserna om elektronisk direktmarknadsföring mer teknologineutrala.

Statsrådet anser det ändå vara viktigt att man i beredningen ser till att bestämmelserna om skyddet mot icke-önskad kommunikation är proportionerliga med hänsyn till de ovan nämnda målen. Detta förutsätter en närmare bedömning av skyldigheternas effektivitet och ändamålsenlighet, särskilt när det gäller numreringen av marknadsföringssamtal, under beredningens gång.

Myndighetstillsyn

I beredningen ska det noggrant bedömas till vilka delar ett möjligast effektivt genomförande av den föreslagna förordningen förutsätter att den berörda tillsynsmyndigheten har sakkunskap om elektronisk kommunikation med tillhörande uppgifter och vilka delar förutsätter sakkunskap om dataskydd och övervakningen av detta. Statsrådet anser det vara viktigt att det under beredningen bedöms vilka konsekvenser kommissionens förslag om organiseringen av myndighetstillsynen får med avseende på de nationella myndigheternas befogenheter. Det är viktigt att myndighetstillsynen av det allmänna dataskyddet, elektronisk kommunikation och dataskyddet vid elektronisk kommunikation kan genomföras på det ändamålsenligaste sättet i Finland. Dessutom ska det säkerställas att tillsynen är oberoende och att tillsynsmyndigheterna har ändamålsenliga befogenheter.

9 Kontaktuppgifter till skribenten

Johanna Tuohino

Kommunikationsministeriet, tfn 029 534 2018